

Gyalogtúra a Csalhó-hegységbe

2019. október 5.

Elérkezett a nagy nap, reggel fél 7-kor találkoztunk az iskola előtt a földrajz tanár úrral, aki a csapatunkat szállító kisbusszal érkezett. Vártunk még néhány lelkes túratársunkra, majd 15-en hetedikeseinkül útnak indultunk. Gyergyószentmiklóson a testnevelés tanár úr is csatlakozott hozzánk.

Két és fél óra buszozás után megérkeztünk Izvorul Muntelui üdülőtelepre. A nemzeti parkba való belépés után nekiláttunk a meredek emelkedőnek. Az indulás nem volt könnyű, amit a sár is nehezített. Sokszor megálltunk a padokkal ellátott pihenőhelyeken. Mindenki a saját tempójában haladt, ezért kissé lemaradtam az elsőktől. A sereghajtóknak kijelölt társaink biztatták az utolsókat. Láttunk egy foltos szalamandrát, amiről egyesek azt hitték, hogy gyík. Nemsokára felértünk a Dochia menedékházhoz, ahol megmelegedtünk és ebédeltünk.

Továbbindultunk a hegység második legmagasabb csúcsa, a Toaca felé. Elértük a tanár úr által beharangozott "mozgólépcsőt", amely a csúcs felé vezet. A hosszú, meredek lépcső fokain lépkedve, elkezdett havazni. Annak ellenére, hogy kilátásban nem volt részünk a havazás miatt, büszkén álltunk az 1904 m-es csúcson.

A tanár úr úgy döntött, hogy lefele is ugyanott ereszkedünk vissza, mivel az előre eltervezett útvonal veszélyes lett volna a nedves kőfolyások miatt. A leereszkedés már jóval könnyebb volt mint a feljövés.

Késő estére értünk haza fáradtan, de elégedetten.

Tamás Nikoletta VII.A

